

Nya medlemmar

Bengt Bergman, Spånga

Gun Edevåg, Sollentuna

Iréne Gillström, Bromma

Claës-Henrik och Ulla Munck af Fulkila, Spånga

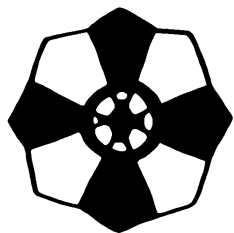
Britta Petersson, Spånga

Mabel Petersson och Svein Fondin, Segeltorp

Välkomna!

Medlemsavgift: kr 150:-; familjemedlem kr 20:-

ISSN 0281-5079

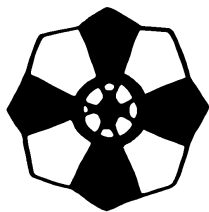
SPÅNGA BYGDEN

Nr 126

Oktober 2013

Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille

SPÅNGA BYGDEN

Utges av Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille, som tillhör Stockholms läns Hembygdsförbund.
Utkommer med fyra nummer om året.

Redaktion

Henry Aspeqvist, Carin Ljung, Leif Lennbom, Krister Nordin

Innehåll

En åktur med Stickan – en minnesodyssé, del 3	3
Lärorik utflykt till Sigtuna	19
Erik Svedin till minne	27
Sixten Källberg har avlidit	28
Öppet hus på Nälsta gård	31
Nya medlemmar	32

Omslagsbild: Gillets vårutflykt till Sigtuna

Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille

Box 3303 163 03 SPÅNGA

PlusGiro 26 50 62-0 Bankgiro 5534-2471

Alderman: Krister Nordin, tel 08-761 21 77, e-post krister.nordin@gmail.com

Kassavårdare: Leif Lennbom, tel 08-36 31 86, e-post leif.lennbom@gmail.com

Adress till Nälsta gård: Rättar Vigs väg 95

Buss 118, hållplats Nälstaplan

Hemsida: www.hembygd.se/spanga

e-post: spanga.hembygdsgille@gmail.com

Välkomna till Nälsta Gård

**Vi har Öppet Hus med kaffeservering
kl. 13 - 16**

13 oktober

Kvinnocenter Tensta Hjulsta har kaffe/te-salong.

27 oktober

Minnen från Spånga, Kerstin Åslund berättar.

10 november

Sigge Sport och Cykel. Lars Kållberg berättar om bakgrund och utveckling.

24 november

Inget program.

8 december

Adventskaffe med glögg och pepparkakor.

arbete av Sixten och hans samtida som nu även används i forskning om ett samhälle som flytt in i historien.

Nälsta Gård som hembygdsgård är även det ett projekt som Sixten var starkt involverad i, ett arbete som ledde till att Sixten kunde skriva under hyreskontraktet med Stockholms stad, och att Gillet 1985 kunde flytta in på Nälsta Gård med sina samlingar och medlemmar.

Sixten var dessutom en mycket skicklig violinist och det hände inte sällan att besökare fick lyssna till hans spel vid ett besök på hembygdsgården.

Sixtens hembygdsmanngärning bidrog till att Gillets verksamhet kunde fortsätta att formas och utvecklas, ett arbete som vi idag är djupt tacksamma för och kan se resultatet av varje gång vi kommer till Nälsta Gård.

Tack, Sixten!

Krister Nordin

Älderman

En åktur med Stickan - en minnesodyssey, del 3

Text: Henry Aspeqvist

Bilder: Björn Thörnqvist

I del 1 började en slingrande åktur från ett par kvarter nära gamla radiomasterna, sedan genom Solhem via Svandammen, Tornberget, Skogsbacken, Folkets Park och via Solhagavägen in i Nälsta och mycket däremellan. När åkturen fortsatte i del 2 körde vi Östervägen och trakten kring Folkan och en bit på Spångavägen. Vi svängde in på Rösvägen och saktade in när vi kom till Sundby gård. Efter att ha rundat Sundbyskolan slutade vi vid gamla lek- och idrottsplatsen Sundbyplan och där fortsätter vi i detta kapitel.

Men först rättelser av del 2 av åkturen i förra numret. Tänk att det är nästan omöjligt att få allt rätt första gången, ingen kan veta allt, men tillsammans vet vi mycket, så tack för alla kommentarer.

- *Wiberg som bodde bredvid utsiktstornet Beldeveran hette Manfred i förnamn och inget annat.*
- *Sven Hjelte blev gengasförgiftad men dog inte av det. Han drucknade i Mälaren.*
- *På Klubbvägen, nuvarande Täbylundsvägen 92, hette dottern Märit, allt annat är fel.*
- *Sedan ett klarläggande. Huset som visas på bilden sid 6 var förvisso Spånga Barnhem en period i början på 1900-talet, men det var INTE torpet Täbylund. Torpet låg precis intill i hörnet nuvarande Spångavägen och Täbylundsvägen. Det var ett lågt gulrappat enplanshus från 1700-talet, med två små lägenheter med varsin ingång. Huset var omgivet av höga syrenbuskar. Barnhemmet hade adressen Täbylund för att det var den närmsta grannen och ett känt landmärke. Nuvarande adress för tomten där barnhuset låg är Spångavägen 349.*
- *Kiosken vid Spånga Folkan tillhörde Sandgren (inte Sandberg som smög sig in ett par gånger).*
- *"Sop-Pelle" Pettersson hette Einar i förnamn. Han var med i Flysta brandkår och hade många streck på uniformen. Vi kan också passa på att lägga till en kommentar från vår medlem*

Margareta Ibring. Hon berättar att det var hennes mamma som lät uppföra Petterssons hus en gång i tiden. Det var då brunt och kallades Granstugan efter en stor gran på tomten. Granstugan hade ett kafé och var en träffpunkt.

- *Petterssons sophämtning togs över av Kriegs åkeri (Ragn-Sells tog senare över Kriegs)*
- *Bröderna Olle och Åke hette Wendin i efternamn. Huset de bodde i och som visas på bild sid 15 ägdes av familjen Wannberg*

Nu fortsätter vi resan där vi slutade i förra numret.

När Arrendevägen tar slut svänger vi in på Brotorpsvägen, ”uppkallad efter Brotorpet, som vi nämnde tidigare. Man kan förmoda att det nära torpet måste ha funnits en bro över ån som rann från Nälsta och mynnade ut i Spångaån/Bällstaån, men jag har aldrig sett något brotorp på någon gammal karta i den här trakten. Det vore kul att veta om någon annan har någon uppgift om Brotorpet. Den lilla ån hade flera namn på sin väg, Nälstaån, Flystaån, Sundbyån innan den rann ut i Spånga/Bällstaån. Går man tillbaka tusen år var den farbar för mindre båtar. Det finns många fornminnen utefter ån i hela dess lopp.”

Längs Brotorpsvägen låg flera mindre företag och verkstäder, flera finns kvar i litet olika skepnader. Stickan minns ”Åbergs förnicklings- och förkoppringsfirma. Grabbarna som renoverade gamla motorcyklar lämnade in avgasrör, styren, och andra metalldelar som de ville få kromade så att de glänste. Själv jobbade jag en tid på Sound Bilradio på Johannelundsvägen i Flysta. De startade där, senare flyttade de till Vällingby. Åbergs gjorde förkoppringsjobb åt oss.”

Efter korsningen med Sundbyvägen ser man på höger sida en skylt att här byggs Spångasläpet. ”Det är Björn Bergs gamla firma. Innan de började bygga bilsläp gjorde de alla möjliga verkstadsjobb, från början var det en bilverkstad. I ett hus strax efter tillverkade sadelmakare Andersson båtkapell och olika presenningsarbeten.”

.

Sixten Källberg har avlidit.

Det var med sorg vi hörde att Gillets sjunde ålderman hade avlidit på Fristad, 97 år gammal. Med Sixten försvann en mycket stor hembygdskunskap om det Spånga som varit, och vi kan glädjas åt att hans intresse för bygden även resulterat i en mängd artiklar i Spångabygden under hans aktiva tid.

Till detta kan läggas ett stort antal fotografier som Gillet har i sina samlingar, och Sixtens kunskaper i fotografering har därmed kommit många till glädje.

Sixten var en upptäcktsresande och folkbildare. Många är de minnen från det forna Spånga som Sixten lyft fram och dokumenterat och otaliga är de skolklasser som exempelvis fått höra historien om ”osten, korven och limpan” vid S:t Hollingers kors.

Under Sixtens aktiva tid skedde också ”översättningen” till modern svenska av Spånga och Järfälla sockenstämmoprotokoll, ett omfattande

från järnbruket Långvind han kom, där fanns ett hemman som heter Sveden.

För Spånga Fornminnes- och Hembygds-gille var han en drivande kraft. Han inledde förhandlingar med Stockholms stad om att Gillet skulle få använda Nälsta gård för sin verksamhet, vilket ju blev ett lyckat projekt.

Då vi tydde Spånga-Järfälla sockenstämmoprotokoll från 1600 och framåt var det Erik som både hjälpte till med uttydningen och skrev ned alltsammans så det kunde lämnas till tryck. Indelningsverket och dess soldater och båtsmän var han intresserad av och i det ämnet föreläste han flera gånger vid studiecirklar.

I diskussioner var han ofta den som kom med kloka sammanfattningar. Vid något tillfälle var det någon som menade att Bondeska koret misspyrdde Spånga kyrka. Erik sa att han inte var mycket för varken kyrkan eller gammal adel, men som en påminnelse om vilka som styrt och ställt i Sverige var den byggnaden en bra symbol.

Han var byggnadsingenjör och hans praktiska handlag kom givetvis till nytta i en hembygds-gård. Sjunga kunde han också när vi hade sådana program. Och humor hade han.

Erik dog den 5 september 2011 och jordfästes vid Grimsta. Han hade valt en borgerlig begravning. Där sjöns inget om en stad ovan molnen, där rosor aldrig dör. Istället blev det stämningsfull musik med orgel och gitarr och mycket Dan Andersson.

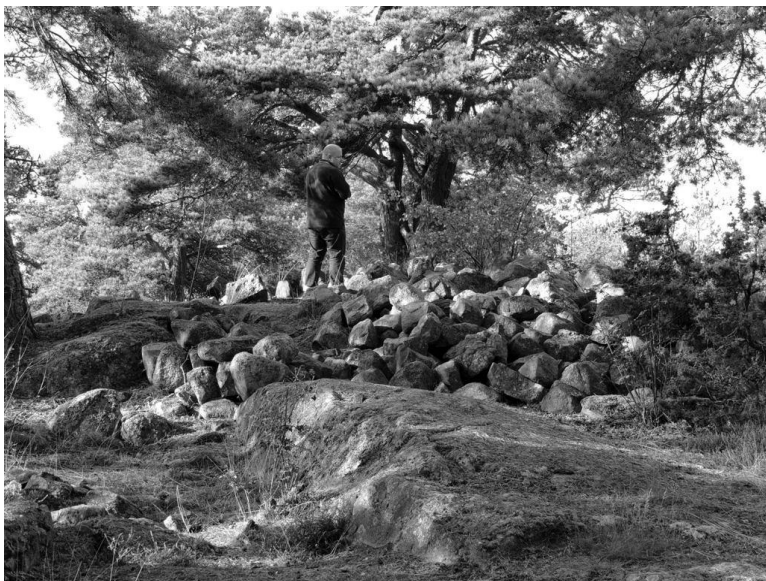
Lars Nahlbom

Litet längre upp i backen går gränsen mellan Sundby och Flysta. Det är litet ovanligt att gränsen inte går i en gata utan mellan husen. Mellan Brotorpsvägen och Jökeltvägen tillhör de fastigheter som mynnar ut på Sundbyvägen till Sundby medan de som man når via Gråstensvägen ligger i Flysta.

Vi svänger in på Gråstensvägen. Vid Rullstensvägen bär det uppåt till höger. På krönet stannar vi och kliver ur. Här ska vi bese Flystaberget, Spångas högsta punkt 47, möh¹. En av stadsdelsförvaltningens skyltar berättar och spekulerar om dess betydelse i avlägsna tidevarv.

En stentrappa invuxen i terrängen leder upp mot toppen som planar ut i en ganska vidsträckt platå. *”Trappan byggdes av dem som bodde häromkring. De samlades, drack kaffe och festade på berget.”* Stickan leder oss bort till stenröset. *”Det är en typisk grav från bronsåldern, kanske för 3000 år sedan. Ett ensamt röse, inte en jordtäckt hög, på en hög punkt som syntes på långt håll. Den begravde var med stor sannolikhet en hövding eller storman av något slag. Graven ingav respekt. Röset har nog varit dubbelt så stort, men ungar som tycker det kul att rulla sten har vält ner många under åren som gått. Det ligger massvis med stenar i branten nedanför. Jag har nog själv varit här i unga år, när jag inte visste bättre, och rullat ner en och annan sten. Det var ett jökla förarbete att få en sten i rullning, men det var härligt och känna vilka stora krafter man satte i rörelse och att lyssna till det mäktiga och långa bullret. Det var värt besväret. Men dumt förstås.”*

¹ Nyligen höjjusterad från 46,5 möh till 47 möh på grund av landhöjningen sedan den ursprungliga höjdnöteringen gjordes (se gamla kartor)

Björn räknar stenar på Flystabergets stenåldersröse

Från berget har man vida utsikt mot Bromma, Råcksta och Vällingby.

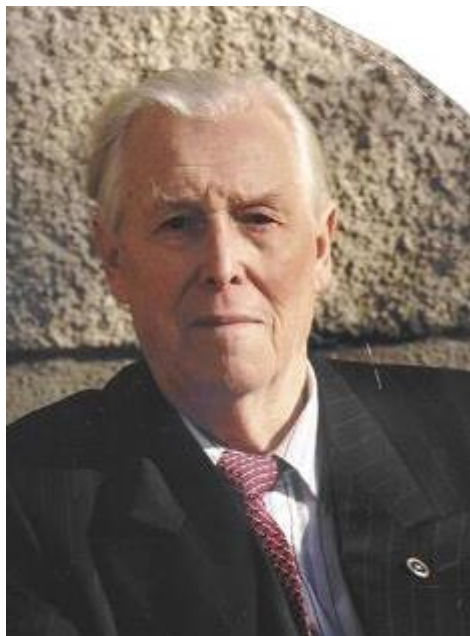

Utsikt från Flystaberget, Råcksta i bakgrunden

Erik Svedin till minne

Erik Svedin dog för nästan precis två år sedan och här kommer äntligen en minnestext över honom. Orsaken till dröjsmålet har varit svårigheten att hitta någon som ville åta sig uppdraget. Erik har varit en så viktig person i Gillet att många känt sig litet bakbundna av allvaret i uppdraget. Men nu får han äntligen sitt eftermäle.

– Jag är en hedning, sa Erik Svedin. Det kanske han var, men en hygglig hedning. På Akalla-dagen var han med pastor Stig Jonsson och arrangerade en kyrklig vigsel i trädgården vid Akalla gård, och då Gillet med ett rollspel försökte åskådliggöra en sockenstämma från 1606 var det Erik som spelade prästen.

Erik Svedin

Erik var född i Enånger i Hälsingland 1917, och jag minns att han någon gång talade om Långvindsbänken i Enångers kyrka, så det var kanske

Viby by

Innan vi tar oss ner igen vrålar ett flygplan några meter ovanför våra huvuden på väg att landa på Bromma flygplats. I bilen rullar vi ner till Byvägen och svänger till vänster. 'Mr. Västerort', Per Rune Flenning (1924 – 1996), kallade Byvägen "By the way". Per Rune bodde i hörnet med Lövvägen. *"Byvägen är alltså den äldsta vägen i Flysta, den gick genom Flysta by och finns tydligt markerad på gamla kartor. Flysta gård, från 1700-talet finns kvar men är inte så lätt att se från gatan. Den ligger på en skafthomt på Lövvägen skyddad av hus, träd och buskar."*

Flysta gård

Vi fortsätter sakta på den gammalvindliga Byvägen till dess slut på andra sidan Sundbyvägen. Vid vändplanen ställer vi bilen och går in mot koloniområdet. *"Till vänster finns ett gravfält från vikingatiden"* berättar Stickkan, *"och här i kanten av koloniområdet finns ett par älvkvarnsstenar."* Den första går man på direkt men den andra, en mindre, skulle enligt Stickkan finnas längs den lilla stigen, men den

hittade vi inte. *"Älvkvarnar är från bronsåldern. De är små gropar huggna eller urgröpta i stenen. Jag har läst att de förekom för det mesta nära odlingsfält och bostäder och ingick i fruktbarhetskulten för att man skulle få goda skördar. De användes också som offerskålar mot sjukdomar. Den hedniska sedvänjan levde kvar länge och finns antecknad från 1800-talet och även så sent som i början på 1900-talet. Älvkvarn tillhör det äldre språkbruket, vetenskapligt kallar man det skålgrop."* Det sägs också att man offrade pengar i älvkvarnen och det tycks som den seden fortfarande lever kvar för mycket riktigt låg det nya mynt i flera av groparna.

Älvkvarnen vid, slutet av Byvägen

Vi tyckte det var en bra berättelse. Det är inte så många som känner till den trodde vi när vi följde stigen i kanten på koloniområdet. Stigen slutar i Svenskbyvägen och mitt över vägen ligger det som nu kallas Sundbytorpet. *"Men det är ett torp som låg under Beckomberga och*

Vill man veta mer om Viby så har författaren Fred Eriksson skrivit flera böcker om byn och sin uppväxt där Han föddes 1914 i en syskonskara på 14 barn. Den första boken heter *Maria* och handlar om hans mor.

På grund av den orörda medeltida miljön har flera svenska filmer spelats in byn, bl.a. Ingmar Bergmans "Det sjunde inseglet" där vissa scener filmats i Viby.

Stugorna är numera till uthyrning genom Statens fastighetsverk. De är mycket eftertraktade och de som en gång fått hyra vill inte släppa dem ifrån sig utan låter hyreskontraktet gå vidare till barn och barnbarn. I hyresvillkoren ingår att hålla hus och gårdsgårdar i stånd så att ingenting förfaller. Det kan bli ett drygt arbete att reparera en gårdsgård med slador av eneträ och inte fuska med ståltråd.

Efter fri vandring i och runt byn samlas nu alla för hemfärd. Vi tackar Fred Blomberg för hans historiskt fullspäckade guidning och kliver upp i bussen trötta och belåtna.

En liten tupplur på hemvägen, kanske?

lunch. Det syns att Manfred Björkquist var inspirerad av den italienska arkitekturen när han planerade stiftelsens byggnader.

Sigtunastiftelsens patio

Vid sidan av folkhögskolan och kapellet är det biblioteket som väcker störst intresse. Det är från 1934 och speciellt inriktat på religion och filosofi. Det inhyser också Sveriges största pressarkiv som började som ett enkelt klipparkiv. Erik Lilliehöök byggde upp och ledde biblioteket från 1937 och fram till sin pensionering 1977. Biblioteket är idag ett kymärkt forskningsbibliotek öppet för alla.

Resans sista etapp går till den medeltida byn Viby strax utanför Sigtuna. På 1100-talet var Viby klosterägt, men munkarna gav sig sedermera iväg till Julita i Sörmland. Därefter kom byn att lyda under Venngarns slott som senare ägdes av Magnus Gabriel de la Gardie. Bönderna/torparna i Viby gjorde dagsverken på Venngarn. På 1930-talet avvecklades gårdarna i Viby och husen fick förfalla. Venngarn blev alkoholistanstalt och sedermera flyktingförläggning.

uppfört vid korsningen Råckstavägen och Ångermannagatan. I ett gammalt tidningsurklipp från 1958 har jag läst att det var några Unga Örnar som hittade 'ett obebott gammalt torp' och efter hänvändelse till staden fick de hyra huset. När den nya bebyggelsen tog över flyttades det till där det står nu. Först var det Spångas ungdomsråd (en samordningsorganisation för alla föreningar med ungdomsverksamhet) som utnyttjade torpet. Idag används torpet av socialdemokraterna." Utifrån ser det ut att vara i bra skick.

"Sundbytorpet", ditflyttat från Beckomberga

Om Svenskbyvägen förtäljer Stickan: "Vägen hette förr Ölandsvägen, men fick som de flesta andra vägar byta namn 1949 efter inkorporeringen. Jag vet inte var de fick namnet Svenskbyvägen ifrån, men det kunde varit från det faktum att på den vägen, som inte är så lång, bodde familjen Buskas, och de kom från den gamla Svenskbyn i Ryssland. Men det lär vara så att Buskas inte uppskattade att man gav vägen dess nya namn. De kände sig utpekade sades det, men det är

kanske bara skitsnack. Systrarna Ingegerd, född 1933, och Anne-Marie, något äldre, var välkända och populära. De sjöng på de stora festerna i Spånga Folkan och på Gläntan och vid andra tillställningar.”

Ifrån denna yttersta del av Spånga vid gränsen till Bromma tar vi oss med lätta steg tillbaka till bilen i riktning mot vår odysseé med Stickan, nämligen korsningen Spånga Kyrkväg och Norrskensbacken i centrala Spånga nära järnvägsstationen. Men vi kunde inte låta bli att stanna till vid Flysta brandstation och konstatera att den nye ägaren har fräschat upp den gamla K-märkta byggnaden och också samlar på sig gammal brandutrustning som hör till miljön.

Flysta brandstation med brandspruta

Efter det stoppet är vi snart tillbaka till norra änden på Spångaviadukten. Vi stannar och går ner under viadukten och ser den från ett perspektiv man inte så ofta gör. Stickan igen ”Bron breddades till fyra filer någon

församlingskyrka. På 1910-talet återuppväcktes klostret av Manfred Björkquist, Sigtunastiftelsens grundare.

Nu har vi hunnit ner till Stora torget med det berömda rådhuset, prytt med det äldre stadsvapnet. Det byggdes efter den stora branden 1744 och användes ända fram till 1948. Eldsvådan ödelade halva staden och många av de gamla, knuttimrade husen. Torget är belagt med grus och tack och lov inte asfalterat.

Sigtuna rådhus

Huvudstråket genom staden går från Stora torget via Stora gatan till Lilla torget där vi finner Sigtuna museum, sammanbyggt med en röd 1700-talslänga där museet för nästan 100 år sedan startade sin verksamhet. En omfattande tillbyggnad står nu på programmet.

Efter en snabb promenad uppför kullen där Sigtunastiftelsen är belägen är det skönt att pusta ut i den vackra, valvprydda pation där vi intar vår

Sigtuna sockenstuga

Sigtunas storhetstid inföll under 1000- och 1100-talen. På 1200-talet övertog Stockholm platsen som Sveriges främsta stad. Om detta man kan läsa i en handskrift på latin från 1600-talet, en diktsvit med titeln *Hecatopolis Suionum*, skriven av Olof Hermelin. *Sveriges hundra städer* (som är den svenska titeln) handlar om lika många städer i stormaktstidens Sverige. Hermelin själv dog vid slaget om Poltava 1709.

Olof Skötkonung (ca 980-1022) lät prägla Sveriges första mynt i Sigtuna vilket har bekräftats genom fyndet av en myntstamp. Troligen grundades Sigtuna av Olofs far, Erik Segersäll.

Vi samlas framför Mariakyrkan, en gotisk kyrka i tegel grundad av dominikanermunkar 1287 och Sigtunas äldsta byggnad som fortfarande är i bruk. Kyrkan var sammanbyggd med dominikanerklostret som revs under Gustaf Vasas reduktion 1530. Kyrkan blev därefter

gång på 1960-talet. De fyrkantiga pelarna är den gamla brodelen som invigdes 1936, de runda är de nya.”

Sedan går han fram till ett träd under bron ”Det här trädet hade en kraftig gren som nådde ända upp till broräcket. Om man kom från andra sidan järnvägen och skulle ner under bron klättrade man ner på den grenen. Nu är den dumt nog avsågad så nu får man gå runt.”

Stickan pekar på var grenen, som hans saknar, satt

Norrskensbacken leder upp på Solhöjden mellan det som var gamla Zangelins affär och Skogäng. Stickan minns ”Skogäng hade en stor vacker fruktträdgård.

Skogäng, som det en gång var

Numera är det ett populärt 55+ hus² där bl.a. vår förre ålderman Gösta Garberg bor. Där bor också flera andra medlemmar i Gillet.

Vi åker upp den branta Norrskensbacken och Stickan har mycket att berätta: *"När man byggde 55+ fastigheten på Skogängs tomt fann man en gammal stensatt grund i kanten till Norrskensbacken. Den var full av briketter. Det måste ha varit resterna efter något gammal förrådsskjul. Grunden finns kvar och syns tydligt. I den bruna mindre byggnaden till höger i backen manglade vi när jag var grabb. Vi fick vara med och dra veven, mangeln var inte elektrisk."*

² 55+ betyder att man måste vara minst 55 år men högst 74 år när man flyttar in. Är det ett par måste åtminstone en av dem fylla kraven. Inredningen är litet anpassat för äldre men det finns ingen speciell service.

Lärorik utflykt till Sigtuna

av Carin Ljung

En solig morgon i slutet av maj samlas ett 50-tal Gillesmedlemmar framför Församlingshuset och stiger på den väntande bussen. Krister Nordin hälsar välkommen och berättar om planerna för dagen.

Ett lätt molntäcke lägger sig över himlen under färden men inget regn faller.

Första stoppet blir Sigtuna hembygdsgård för inmundigande av kaffe och smörgås. Vi kör in i det idylliska Sigtuna och stannar strax intill S:t Olofs kyrkoruin. Här ligger Sockenstugan, som hembygdsgården allmänt kallas. Den byggdes nödåret 1865 som fattigtuga för S:t Pers och S:t Olofs socknar. 1948 inkorporerades de båda socknarna med Sigtuna och 1971 bildades Sigtuna storkommun genom sammanslagning med Märsta. Nils Andersson, allmänt kallad Post-Nisse, såg då till att hembygdsgillet fick överta Sockenstugan. Efter en pietetsfull renovering kunde den tas i bruk 1973.

I Sockenstugan firas Valborg och andra helger. Likt vårt eget Gille bjuder man på program med lokalhistoriska föredrag och anordnar utflykter – i år gick färden till Waxholms fästning.

Mätta och belåtna lämnar vi Sockenstugan och med Fred Blomberg som guide visas vi runt i staden.

–Sigtuna anses vara Sveriges äldsta stad som fortfarande fungerar, berättar Fred. Birka anlades tidigare men efterträddes av Sigtuna. Många utgrävningar berättar om dess historia. Här har man hittat fynd från Bysantinska riket. På 800- och 900-talen börjar stadskulturer växa fram i Europa.

Längst in på Pumpbrinken bodde också flera i släkten Rodenkirchen. Siv och Bengt (Garvis) var barn i familjen.

Rodenkirchens hus

I huset bredvid bodde mormor och morfar och snett över vägen mostern gift med Jybeck som hade en grabb som hette Hasse.”

Fortsättning i nästa nummer

55+ fastigheten, Norrskensbacken 1

Mangelboden på Norrskensbacken

Vi korsar Pumpbrinken "Den hette Smedjegatan. Namnet Pumpbrinken fick den för det fanns där en pump för nybyggarna på Solhöjden Ytterligare en pump stod nere vid Skogäng i botten av Norrskenbacken. Till vänster på Pumpbrinken bodde schlagerstjärnan Lisbeth Bodin när hon var ung.

Familjen Gode, som tog över det som en gång varit Zangelins affär, (det hade varit en annan handelsman emellan), flyttade in efter dem. Mitt emot Gode bodde Nisse och Olle Andersson. Nisse var fotbollslirare och senare tränare för svenska ungdomslandslaget och delvis också för A- och B-laget. Pappan Åke hade rörfirma som Olle tog över.

Lisbeth Bodin bodde här, sedan familjen Gode

I det gula huset till höger i hörnet Norrskensbacken och Pumpbrinken växte Ulf Reiner upp.

De hyrde ut ett rum till en färgstark flicka från Dalarna som heter Lilian. Hon var butiksbiträde hos Carl Larssons Livs och gifte sig senare med den populäre musikern och revyartisten Kalle "Jock" Jedegard. Mitt emot på andra sidan Pumpbrinken i det röda rejäla huset från samma tid bodde Ingemar Stjerndahl. Hans mamma jobbade på PUB.

Rainers hus